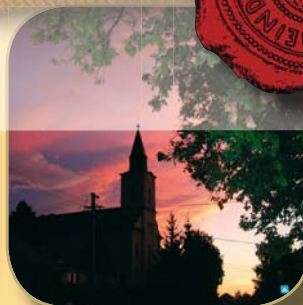

Krumvířský zpravodaj

3/2012

v tomto čísle:

- Krumvířské kino končí...
- ZŠ a MŠ Krumvíř
- Sdružení vinařů Krumvíř Vás zve
- Spolek PRO MUZEUM
- Na cestách - Island podruhé
- Vzpomínka na hody v roce 1952
- Žně
- Cvičíme...
- Bartolomějské hodování
- Westernové ježdění
- Cyklotoulky po okolí II.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
Tento článek budu věnovat problematice, která se týká podzimního období. Jako první bych uvedl používání plynových děl na plašení špačků ve vinicích. Z jedné strany je zde pochopitelná snaha vinograd-

níků ochránit si svou úrodu, do které během roku investovali nemalé prostředky i mnoho práce. Z druhé strany stížnosti občanů na rušení hlukem, která plynová děla vydávají. Návrh obecně závazné vyhlášky, která by regulovala používání těchto

zařízení, omezuje dobu provozu a zakazuje spouštění plynových děl od 20.00 hod. do 6.00 hod. V této době nedochází k náletům špačků na vinice a proto je zbytečné, aby děla obtěžovala občany. Návrh vyhlášky je uveden za tímto článkem.

OBEC Krumvíř

Obecně závazná vyhláška

obce č.ze dne

o regulaci hlučných činností spočívajících v provozu plynových děl pro plašení špačků ve vinicích v obci Krumvíř

Zastupitelstvo obce Krumvíř se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl. 1

Vymezení činností, které by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku.

1. Činností, která by mohla narušit veřejný pořádek v obci je provoz plynových děl pro plašení špačků ve vinicích mimo vymezenou denní dobu.

Čl. 2

1. Provoz plynových děl je od 20.00 do 6.00 hod zakázán
2. V době od 6.00 do 20.00 hod je provoz plašících zařízení povolen od vzdálenosti 450 metrů od rodinných domů.

Čl. 3

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti 15. dnem po dni jejího vyhlášení.

Dalším podnětem z řad občanů je pálení rostlinného odpadu ze zahrad, jako jsou například seno, listí, větve, piliny, křoví atd. někdy dochází k tomu, že lidé pálí vlhký nebo dokonce mokrá rostlinný odpad. A co je ještě horší, že k tomu přidávají i různý chemický odpad (PET láhve, igelit, atd.). Pálení suchého rostlinného odpadu upravuje návrh další obecně závazné vyhlášky, která je zde taktéž uvedena.

OBEC Krumvíř

Obecně závazná vyhláška

obce č.ze dne

kteou se stanovují podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů v obci Krumvíř

Zastupitelstvo obce Krumvíř se na svém zasedání dne usnesením č. usneslo vydat na základě § 50 odst. 3 písm. a) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Článek 1

Předmět vyhlášky

Za účelem ochrany vnějšího ovzduší před vnášením znečišťujících látek stanoví obec Krumvíř podmínky pro spalování suchých rostlinných materiálů, s výjimkou palivového dříví, dřevěného uhlí a grilovacích briquet, které lze spalovat v otevřených ohništích, zahradních krbech nebo v otevřených grilovacích zařízeních, nedochází-li k obtěžování okolí kouřem.

Článek 2

Základní pojmy

Pro účely této vyhlášky se rozumí rostlinným materiálem biologicky rozložitelný materiál přírodního charakteru pocházející ze zahrad, parků, sadů a ostatních pozemků (tráva, seno, listí, piliny, odpad s ořezů stromů a keřů, jehličí, kůra apod.).

Článek 3

Podmínky spalování suchých rostlinných materiálů
(1) Suché rostlinné materiály dle čl. 1 lze spalovat každé úterý, středu a v sobotu od 9.00 do 20.00 hod.
(2) Suché rostlinné materiály dle čl. 1 nelze spalovat v době státem uznaných svátcích v období celého roku.
(3) Při zakládání a pálení ohňů je zakázáno pálit veškeré chemické, jedovaté či jiné podobné toxické látky

Článek 4

Účinnost

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti 15. dnem po dni jejího vyhlášení.

Z jednání OZ Krumvíř

22.8.2012

Předsedající starosta Obce Krumvíř Jaroslav Komosný zahájil 3. Zasedání Zastupitelstva obce (dále jen „ZO“) ve 20.00 hodin, všechny přivítal a konstatoval, že zasedání bylo svoláno řádně a včas. Konstatoval, že je přítomna nadpoloviční většina členů ZO, zastupitelstvo je tedy usnášeníschopné. Sdělil jména omluvených členů ZO.
Přítomni, omluveni, nepřítomni: viz prezenční listina

Bod č.1

Technický bod

Zapisovatelkou byla jmenována Lucie Šoršová.

Jaroslav Komosný konstatoval, že zápis ze zasedání číslo 2/2012 byl řádně ověřen a je vyložen k nahlédnutí, námitky proti zápisu nebyly podány.

Jaroslav Komosný vyzval zastupitele, aby podali návrhy na ověřovatele zápisu o průběhu 3. zasedání ZO. Navrženi byli Zdeněk Luskač a Ladislav Foretník, kteří vyslovili s návrhem souhlas.

Usnesení č. 22/12/Z 3

Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje za ověřovatele zápisu o průběhu 3. zasedání ZO Zdeňka Luskače a Ladislava Foretníka.

Hlasování č.1: 14-0-0

Usnesení č. 23/12/Z 3

Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje následující program 3. zasedání Zastupitelstva Obce Krumvíř :

1. Žádost vedení ZŠ a MŠ Krumvíř o udělení výjimky z nižšího počtu žáků ve školním roce 2012/2013 (obec by musela hradit část mzdových nákladů na učitelku asi 115.000,-Kč)
2. Smlouva o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje č. 013940/12/OUPSŘ na realizaci projektu Územní plán Krumvíř.
3. Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/31 v k.ú. Krumvíř paní Kamile Hrnčířkové, Krumvíř 354 za účelem výstavby rodinného domu.
4. Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/29 v k.ú. Krumvíř panu Konstantinu Jakubcovi, Bedřichovská 296, Šlapanice za účelem výstavby rodinného domu.
5. Smlouva o prodeji budovy č.p. 213, st.p.č. 263 (o výměře 441 m²) a pozemku p.č. 2/6 (o výměře 326 m²) Spolku PRO MUZEUM Krumvíř za účelem provozování muzejní činnosti.
6. Žádost Obce Krumvíř o převod pozemku p.č. 160/91 (ostatní plocha, komunikace) z vlastnictví státu na Obec Krumvíř.
7. Rozpočtové opatření č. 3
8. Nájemní smlouva na část pozemku p.č. 1448/10 před rodinným domem Krumvíř č.p. 62 o rozměrech 2,2 m x 8,5 m (asi 19 m²) mezi Obcí Krumvíř a paní Michaelou Šebestovou .
9. Darovací smlouva mezi Invest Solar s.r.o. (jako dárce) a Obcí Krumvíř (jako obdarovaným) na pozemek p.č. 2830 (orná půda-ostatní komunikace)
10. Kino – provozování kina v dalším období.

Informativní zprávy

Dotazy, podněty a připomínky

Hlasování č.2: 14-0-0

Bod č.2

Žádost vedení ZŠ a MŠ Krumvíř o udělení výjimky z nižšího počtu žáků ve školním roce 2012/2013 (obec by musela hradit část mzdových nákladů na učitelku asi 115.000,-Kč)

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- Žádost o povolení výjimky z nejnižšího počtu žáků ZŠ Krumvíř ve školním roce 2012/2013 dle § 23 odst. 4 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) a dle vyhlášky č. 48/2005 Sb. o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky a to za předpokladu, že zřizovatel uhradí zvýšené výdaje na vzdělávací činnost školy, a to nad výši stanovenou krajským normativem.

Usnesení č. 24/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje povolení výjimky z nejnižšího počtu žáků ZŠ Krumvíř ve školním roce 2012/2013

Hlasování č.3: 14-0-0

Bod č.3

Smlouva o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje č. 013940/12/OUPSR na realizaci projektu Územní plán Krumvíř

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- předmětem této smlouvy je poskytnutí účelové investiční finanční podpory z rozpočtu poskytovatele ve formě dotace na realizaci projektu Územní plán Krumvíř, evidovaného pod Sp.Zn. S – JMK 41424/2012
- příjemci je poskytována dotace ve výši 106.500,-Kč

Usnesení č. 25/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje Smlouvu o poskytnutí dotace z rozpočtu Jihomoravského kraje č. 013940/12/OUPSR na realizaci projektu Územní plán Krumvíř

Hlasování č.4: 14-0-0

Bod č.4

Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/31 v k.ú. Krumvíř paní Kamile Hrnčířkové, Krumvíř 354 za účelem výstavby rodinného domu

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Usnesení č. 26/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku paní Kamile Hrnčířkové, Krumvíř č. 354, p.č. 1930/31 dle geom. plánu č. 593-159/2010 v k.ú. Krumvíř, který je určen územním plánem Obce Krumvíř k zástavbě rodinnými domy. Cena za 1m² je stanovena na 350,-Kč

Hlasování č.5: 14-0-0

Bod č.5

Smlouva o prodeji pozemku p.č. 1930/29 v k.ú. Krumvíř panu Konštantinu Jakubcovi, Bedřichovská 296, Šlapanice za účelem výstavby rodinného domu

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Usnesení č. 27/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce schvaluje prodej pozemku panu Konštantinu Jakubcovi, Bedřichovská 296, Šlapanice, p.č. 1930/29 dle geom. plánu č. 593-159/2010 v k.ú. Krumvíř, který je určen územním plánem Obce Krumvíř k zástavbě rodinnými domy. Cena za 1m² je stanovena na 350,-Kč

Hlasování č.6: 14-0-0

Bod č.6

Smlouva o prodeji budovy č.p. 213, st.p.č. 263 (o výměře 441 m²) a pozemku p.č. 2/6 (o výměře 326 m²) Spolku PRO MUZEUM Krumvíř za účelem provozování muzejní činnosti.

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Usnesení č. 28/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce neschvaluje smlouvu o prodeji budovy č.p. 213, st.p.č. 263
- Zastupitelstvo obce požaduje, aby ve smlouvě bylo sepsáno plnění pojistné smlouvy v případě živelné pohromy, daň z nemovitostí, případné exekuce a kdo bude toto platit.
- Zastupitelstvo obce ukládá panu starostovi, předložit na příštím zasedání Z.O. nově vypracovanou smlouvu o prodeji budovy č.p. 213

Hlasování č.7: 0-0-0

Bod č.7

Žádost Obce Krumvíř o převod pozemku p.č. 160/91 (ostatní plocha, komunikace) z vlastnictví státu na Obec Krumvíř.

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Usnesení č. 29/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce schvaluje převod pozemku p.č. 160/91 (ostatní plocha, komunikace) z vlastnictví státu na Obec Krumvíř

Hlasování č.8: 14-0-0

Bod č.8

Rozpočtové opatření č. 3

Materiály uvedl Jaroslav Komosný (viz. příloha – rozpis jednotlivých příjmů a výdajů)

- Rozpočtové příjmy se zvyšují z 11.638.400,-Kč na 12.694.800,- Kč

- Rozpočtové výdaje se zvyšují z 16.643.300,-Kč na 16.958.600,- Kč
- Financování 4.263.800,- Kč

Usnesení č. 30/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje rozpočtovou změnu č.3

Hlasování č.9: 14-0-0

Bod č.9

Nájemní smlouva na část pozemku p.č. 1448/10 před rodinným domem Krumvíř č.p. 62 o rozměrech 2,2 m x 8,5 m (asi 19 m2) mezi Obcí Krumvíř a paní Michaelou Šebestovou

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Usnesení č. 31/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje nájemní smlouvu na část pozemku p.č.1448/10 před rodinným domem Krumvíř č.p. 62. Nájemné činí 100,-Kč/rok.

Hlasování č.10: 14-0-0

Bod č.10

Darovací smlouva mezi Invest Solar s.r.o. (jako dárce) a Obcí Krumvíř (jako obdarovaným) na pozemek p.č. 2830 (orná půda – ostatní komunikace)

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

- Invest Solar s.r.o. prohlašuje a příslušným listem vlastnictví dokládá, že je výlučným vlastníkem pozemku parc.č. 2830, orná půda o výměře 362 m2 v k.ú. Krumvíř, Obec Krumvíř, zapsaného u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Hustopeče pro k.ú. Krumvíř, obec Krumvíř na LV číslo 1325 a tento pozemek je předmětem převodu podle této smlouvy.

Usnesení č. 32/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje darovací smlouvu mezi Invest Solar s.r.o. a Obcí Krumvíř na pozemek p.č. 2830

Hlasování č.11: 14-0-0

Bod č.11

Kino – provozování kina v dalším období

Materiály uvedl Jaroslav Komosný

Z důvodu, že došlo s celostátní působností k ukončení distribuce filmů na filmovém kotouči 35 mm, je k dalšímu provozování kina nutná digitalizace kina. Digitalizace je možná ve dvou variantách: - E – cinema, kterou vůbec finančně nepodporuje ministerstvo kultury a která by stála asi 250.000,- Kč. Touto technologií by se promítali filmy, které jsou již delší dobu v oběhu. (Ty, které jsou dostupné ke stažení na internetu a které by jen stěží zvedly návštěvnost kina).

Další varianta je 2D – cinema by stála asi 2.500.000,- Kč. Ministerstvo kultury sice tuto variantu podporuje, ale jen asi 20% dotací. (zpravidla dotaci obdrží obce a města s vyšším počtem obyvatel – nad 5000). Touto technologií by se promítali i premiéry, ale v době, kterou si stanoví distributoři je určena cena vstupného i počet promítacích dnů, která by byla pro všechna kina stejná (pro Krumvíř stejně jak pro třeba Olympii v Brně). Pro letošní rok nebude dle vyjádření pracovníků ministerstva kultury vyhlášena žádná výzva na dotace z fondu kinematografie z důvodu nedostatku financí. Stávající provoz kina byl ze strany provozovatele dotován nemalými částkami. Jenom od roku 2005 po rok 2011 se tato částka vyšplhala na 1.468.692,- Kč.

Průměrná návštěvnost na promítání se pohybovala kolem 17 osob.

Na základě uvedených skutečností je dán návrh na přerušení provozu kina.

Usnesení č. 33/12/Z 3

- Zastupitelstvo obce Krumvíř schvaluje přerušení provozu kina.

Hlasování č.12 14-0-0

Informativní zprávy

- pan starosta informoval zastupitele o organizaci Bartolomějského hodování

Dotazy, podněty a připomínky

V rámci bodu nikdo nevystoupil.

KRUMVÍŘSKÉ KINO PO 75 LETECH PROMÍTÁNÍ KONČÍ...

Náklady na digitalizaci promítací techniky přiměly obecní zastupitelstvo rozhodnout o přerušení provozu našeho kina od 1. září 2012.

Filmové kopie na pětaticet milimetrových páskách budou zanedlouho minulostí. Bez digitalizace není možné poskládat program, který by přitáhl návštěvníky. Malá digitalizace kina vyjde na zhruba dvě stě padesát tisíc, velká na dva a půl milionu korun. Distributor navíc může určovat cenu vstupenky nebo četnost promítání. Pro Krumvíř by se tak ani jedna investice nevyplatila.

Na filmy se u nás chodilo už od roku 1925, každou neděli místní popularizátor kinematografie promítal němé snímky v sokolovně za pomoci naftového agregátu. Ve třicátých letech Kino Radka Sokola Krumvíř přichází i se zvukovými snímky. V padesátých letech, kdy režim kladl na ideovou propagaci filmem velký důraz a kinosály zřídil i v nejmenších vesnicích, v roce 1955 se kino usadilo v bývalém Katolickém domě. Tam promítalo do letošního června celých pětasedmdesát let. V roce 1961 se hraje až čtyři dny týdně a dvě stě osm filmů zhlédne během roku až deset tisíc diváků. Dvanáct let nato se kino stává širokoúhlým, v hledišti sedí až sto padesát diváků. Ten rok Krumvíř přitáhl i hvězdy filmové adaptace Maryši Jaroslava Satoranského či Josefa Beka. Od roku 1988, kdy cena vstupenky stoupla na 4,80 Kčs, návštěvnost kina začíná skomírat.

S nízkou návštěvností se kino potýkalo dlouhodobě. Devatenáct roků kino dotovala obec. Promítalo se dva dny o víkendu, návštěvnost byla v průměru patnáct až sedmnáct lidí. Poslední měsíce se promítalo již pouze jeden den o víkendu. Spolu s platy pro zaměstnance, revizemi přístrojů, dopravou a dalšími náklady obec dávala na kino ročně kolem dvou set padesáti tisíc korun. Proto se investice do nové techniky nevyplatí.

*Zdroj: www.breclavskydenik.cz
(red)*

ZŠ A MŠ KRUMVÍŘ

Mateřská škola

S příchodem měsíce září se prostory naší mateřské školy rozeznělo štěbetání dětí.

Nastoupily nové děti, změnilo se složení dětí ve třídách, přivítali jsme novou paní učitelku do Žluté třídy. V tomto školním roce je v Zelené třídě 26 dětí a ve Žluté třídě 25 dětí, z toho je 19 předškoláků.

Když jdeme někam, kde to neznáme, hodí se nějaký průvodce, který se vyzná a poradí. V září se z nás učitelé a zaměstnanci školy stávají pro děti průvodci. Pro děti je toto období adaptace náročné, ale zvládnou ho všichni. Ověřená praxe je zásada – neprodlužovat fázi loučení. My dospělí máme pochopení pro smutek a slzičky, pomůžeme dětem překonat počáteční potíže. Za chvíli si děti na smutek nevzpomenou a užívají si všeho, co pobyt mezi dětmi v novém prostředí nabízí. Provoz MŠ je nově od 6,30 hod do 16,00 hod.

Letos nabídneme tyto mimoškolní aktivity:

Tanečky, angličtinu a zumba-aerobik – vše pro děti od 5 let. A hry s pohybem pro děti od 4 let. Také se budeme věnovat dětem se špatnou výslovností.

Tyto aktivity jsou záměrně limitovány věkem, protože pro děti je velmi náročný už jen celodenní pobyt v MŠ. Psychologové a odborníci na dětský vývoj přirovnávají 6-8 hodin pobytu dítěte v MŠ k pracovní směně dospělého člověka.

Naplánované máme také různé akce a aktivity – 26. září Dýňohraní, v říjnu Drakiádu a v listopadu pojedeme do Brna na Spejbla a Hurvínka.

Vyhlásili jsme celoroční soutěž ve sběru starého papíru, sbíráme sušenou pomerančovou a citrónovou kůru a vršky od Pet lahví.

Mateřská škola je zapojena do projektu Mléko do škol – přihlášené

děti mohou odebrat za dotovanou cenu dvě krabičky mléka 250 ml, neochucené nebo s příchutí, které si nosí domů. Podmínkou je přítomnost dítěte v MŠ.

Po předchozích nepříjemných zážitcích (pro rodiče, děti i pedagogy) s výskytem vši prosíme rodiče o poučení dětí – nepůjčovat si žádné pokrývky hlavy, šátky a čelenky, nehrát si se závoji.

Pro rychlejší a pohodlnější komunikaci pro omlouvání nepřítomnosti dítěte v MŠ připomínáme emailovou adresu: mskrumvir@seznam.cz

Těšíme se na hezký podzim při hrách a pozorování přírody, vesnice a okolí.

Doufáme, že nám počasí dovolí co nejvíce času prožít venku.

*Báňová Jana
vedoucí učitelka MŠ a kolektiv
zaměstnanců*

Základní škola

Následující údaje byly vybrány z výroční zprávy o činnosti školy za školní rok 2011/2012

Součásti školy	kapacita
Mateřská škola	56 dětí
Základní škola	120 žáků
Školní družina	25 žáků
Školní jídelna MŠ a ZŠ	150 jídel

Základní údaje o součástech školy				
Součást školy	Počet tříd/ oddělení	Počet dětí/ žáků	Počet dětí/žáků na třídu	Počet žáků na pedagoga
Mateřská škola	2	44	22	22
1. stupeň ZŠ	3	44	15	15
Školní družina	1	25	25	25
Školní jídelna MŠ	x	43	x	x
Školní jídelna ZŠ	x	44	x	x

Údaje o školské radě	
Datum zřízení	3. 10. 2012
Počet členů školské rady	3
Kontakt	Martina Samsonová – za zákonné zástupce žáků Tomáš Koniček – za zřizovatele Mgr. Hana Cvanová – za pedagogy

Vzdělávací program	V ročnících	Počet žáků
ŠVP „Škola pro každého, škola pro všechny“	1. – 5. ročník	44

Zájmové útvary, nepovinné předměty

Název	Počet účastníků
Hudebně – dramatický kroužek/	14
Anglický jazyk	12
Nepovinný předmět náboženství	7

Zápis k povinné školní docházce

Počet zúčastněných dětí u zápisu na škol. rok 2011/2012	Počet dětí přijatých do prvního ročníku 2011/2012	Z toho počet dětí starších 6ti let (nástup po odkladu)	Počet odkladů pro školní rok 2010/2011	Doporučeno lékařem/ psychologem
11	11	0	0	0

Výsledky přijímacího řízení

Název školy	Počet žáků, kteří byli přijati z pátého ročníku
Městské víceleté gymnázium Klobouky u Brna	1

Počet žáků, kteří odešli z 5. ročníku naší školy na 2. stupeň základní školy: 5

Přehled pracovníků školy

Základní údaje o pracovnících školy	
Počet učitelů ZŠ	4
Počet vychovatelů ŠD	1
Počet učitelek MŠ	3
Počet správních zaměstnanců ZŠ	1
Počet správních zaměstnanců MŠ	1
Počet správních zaměstnanců ŠJ	3
Počet pracovníků celkem	13

Údaje o výsledcích výchovy a vzdělávání žáků za školní rok 2011/2012

Přehled o prospěchu

Ročník	Počet žáků	Prospěl o	Prospělo s vyznamenáním
1.	11	-	11
2.	10	-	10
3.	10	1	9
4.	7	2	5
5.	6	1	5
Celkem	44	4	40

Přehled o chování

Ročník	Počet žáků	Pochvaly třídního učitele (TU)	Pochvaly ředitele školy (ŘŠ)	Napomenutí TU	Důtky TU	Důtky ŘŠ
1.	11	-	-	-	-	-
2.	10	2	-	-	-	-
3.	10	1	1	-	-	-
4.	7	1	-	-	-	-
5.	6	-	-	1	-	-
Celkem	44	4	1	1	-	-

Údaje o zameškaných hodinách

Zameškané hodiny	Počet omluvených hodin	Počet žáků/počet omluvených hodin na žáka	Počet neomluvených hodin	Počet neomluvených hodin na žáka
1. - 5. ročník	I. pol. - 1 557 II. pol. - 2 220	45/34,6 44/50,45	0 0	0 0

A jak se naši žáci v uplynulém školním roce 2011/2012 snažili?

Soutěže v rámci naší školy:

Čtenářská soutěž „Knihomol školy“ (o nejvíce přečtených knihách):

1. místo: Natálie Colledani (5. ročník) 32 knih
2. místo: Veronika Ledahudcová (4. ročník) 24 knih
3. místo: Adriana Trutmanová (4. ročník) 14 knih

Přírodovědná soutěž tříd „Poznej byliny svého regionu“:

1. ročník: Příbylová M. poznala 18 bylin
2. ročník: Mondeková J. 16 bylin
3. ročník: Krapková I. 14 bylin
4. ročník: Ledahudcová V. 41 bylin
5. ročník: Colledani N. 31 bylin

Sběr truskavce:

1. místo: Knápek Radek	9 560 g
2. místo: Veronika Ledahudcová	5 270 g
3. místo: Hrabec M.	4 850 g
Celkem žáci nasbírali	38 290 g

Sběr pomerančové kůry:

1. místo: Trutmanová A.	9 960 g
2. místo: Šurýnová D.	6 450 g
3. místo: Burýšek S.	5 820 g
Celkem žáci nasbírali	75 633 g

Sběr citronové kůry:

1. místo: Šurýnová D.	760 g
2. místo: Trutmanová A.	610 g
3. místo: Líznarová S.	440 g
Celkem žáci nasbírali	2 705 g

Sběr uzávěřů od PET lahví:

1. místo: Příbylová M.	36 130 g
2. místo: Samson V.	24 690 g
3. místo: Bravenec T.	17 810 g
Celkem žáci nasbírali	246 820 g

Sběr kopřivy dvoudomé:

1. místo: Ledahudcová V. a L.	8 980 g
2. místo: Samson V.	4 210 g
3. místo: Mondeková J.	2 240 g
Celkem žáci nasbírali	28 470 g

Sběr tříděného papíru a kartonu – podzim:

1. místo: Kopecká A.	315,5 kg
2. místo: Benáček V. a M.	275,5 kg
3. místo: Příbylová M.	193 kg
Celkem žáci nasbírali	3 115,5 kg

Sběr tříděného papíru a kartonu – jaro:

1. místo: Chotovinský F.	532 kg
2. místo: Příbylová M.	430 kg
3. místo: Blahová Z.	428 kg
Celkem žáci nasbírali	5 549 kg

Lyžování na svahu v Němčičkách – slalom:

1. místo: Knápek R.
2. místo: Macháčková K.
3. místo: Konečný M.

Vyhodnocení celoškolské a celoroční soutěže „O barevné tričko s logem školy“:

1. místo: 4. ročník
2. místo: 1. ročník
3. místo: 2. ročník
4. místo: 3. ročník
5. místo: 5. ročník

Soutěže pořádané jinými institucemi:**Výtvarné:**

1. „Snílek školák - Prázdniny“ - zaslané práce: Ledahudcová L., Burýšek S., Petláková
2. „Co dělám teď na ochranu životního prostředí“- Petláková Z., Slavíková M., Blahová, Příbylová M.
3. „Koně a já“ - Ledahudcová V. (získala ocenění), Pilařová E., Blahová Z., Němeček T., Samson V., Hrnčíř

Dopravní soutěž ve Velkých Pavlovicích:

Účastníci: Ledahudcová V., Trávníčková V., Němeček T., Boháč A.

Plavecké závody v Hustopečích:

Účastníci: Dostál Dominik, Dostál Daniel, Urbánková K., Voráčková L.

Atletické závody v Brumovicích:

Účastníci: Konečný M., Knápek R., Mondeková J., Šurýnová D., Dostál Dom.

Němeček T. – 3. místo za vytrvalostní běh

Colledani N. – 2. místo za běh na 60m, 3. místo v celkovém umístění

Trávníčková V. – 3. místo za hod kriket. míčkem

Zapojení školy do rozvojových a mezinárodních programů

ZŠ a MŠ Krumvír je zapojena do operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost, oblast podpory 1.4 Zlepšení podmínek pro vzdělávání na základních školách. (EU peníze školám)

Projekty financované z cizích zdrojů

ZŠ Krumvír se zapojila do evropského projektu „Ovoce do škol“ s finanční podporou evropského společenství. ZŠ a MŠ Krumvír se zapojila do programu „Mléko do škol“, na který jde část prostředků z rozpočtu Ministerstva zemědělství ČR, další část pak z prostředků EU.

Co plánujeme ve školním roce 2012/2013?

měsíc	název akce	termín konání
září	Vlastivědný výlet do Prahy 3. - 5. ročník	23.9. -24. 9. 2012
	Dýňohraní	26. 9. 2012
říjen	Sběr papíru a kartonu	10. 10. 2012
	Dopravní výchova pro 4. a 5. roč.	15. 10. 2012
	Vítání občánků na OÚ	21. 10. 2012
	Drakiáda	24. 10. 2012

listopad	Divadelní představení „Hurvínkova dobrodružství“v Brně	20. 11. 2012
	Plavání 1. a 2. ročník	29. 11. – 1. 3. 2013
prosinec	Vánoční besídka v KD	9. 12. 2012
	Adventní koncert	12. 12. 2012
leden	Lyžařský kurz v Němčičkách	7. - 11. 1. 2013

únor	Dětský maškarní ples v KD	3. 2. 2013
	Zápis do 1. ročníku	6. 2. 2013
březen	Projekt k LV – recitační soutěž, besedy o knize, výstavy knih, literární soutěž,	během měsíce
	Afrika kolem nás - pořad k multikultur. výchově	12. 3. 2013
duben	Den Země	22. 4. 2013
	Pálení čarodějnic	30. 4. 2013
	Dopravní výchova pro 4. a 5. roč.	upřesníme
květen	Divadelní představení pro děti s maminkami ke Dni matek v Brně	upřesníme
	Sběr tříděného papíru a kartonu	22. 5. 2013
	Poznávání bylin z našeho okolí	

červen	Den dětí – Bongo Brno	6.6. 2012
	Cyklovýlet 4. a 5. roč. do Němčiček	21. – 22. 6. 2013
	Celoškolní výlet do western. městečka	upřesníme

SBĚRY:

- truskavec (září, říjen)
- pomerančová, citrónová kůra (listopad – duben)
- kopřiva (duben, květen)
- starý papír (říjen, květen)
- uzávěry od PET lahví a nápoj. kartonů (celoročně)
- drobné elektrozařízení, mobily, PC, monitory, TV apod. (celoročně)
- spotřebované baterie (celoročně)

SOUTĚŽE:

- celoroční soutěž „O knihomola třídy, školy“
- celoroční soutěž O TRIČKO S LOGEM ŠKOLY

Zprávičky z naší školičky

- 3. září jsme zahájili nový školní rok 2012/2013
- ve školním roce 2012/2013 navštěvuje naši školu pouze 36 žáků, z toho jsou jen 4 „prvňáčci“, 10 „druháků“, 9 „třetáků“, 6 „čtvrtáků“ a 7 „pátáků“
- 5. září 2012 jsme navštívili místní muzeum

! POMÁHEJTE NÁM CHRÁNIT ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ !

SBÍREJTE S NÁMI STARÝ PAPIR A KARTON

PŘIVÉZT NÁM HO MŮŽETE

DNE 10. 10. 2012 OD 13,00 DO 17,00 HODIN K ZŠ

DĚKUJEME

Připravte si draky na

DRAKIÁDU

sraz 24. 10. 2012 v 16 hodin

Sdružení vinařů Krumvíř Vás zve

Zájezd do lázní Mošůň v sobotu 10. listopadu

Záloha 250 Kč. Přihlášky u p. Planého Františka

Štěpánská ochutnávka mladých vín ve středu 26. prosince

Místo: „Bůda“ na národopisném stadiónu.

Začátek ve 14 hod. Vstupné: 1 sedmička nebo 50 Kč.

Zahrádkářský ples 19. února 2013 v kulturním domě

Hraje dechová hudba SOKOLKA ze Šakvic.

Začátek ve 20 hod. Bohatá tombola - každý los vyhrává.

Josefský košt 16. března 2013 v kulturním domě

Začátek ve 13 hod. K dobré náladě hraje cimbálová muzika Primáš.

Výstavě předchází degustace vín v neděli 10. března 2013 v kulturním domě. Začátek v 9,30 hod.

Spolek PRO MUZEUM

V minulém čísle jsme informovali o tom, že Obec Krumvíř zakoupila dům č. 213 pro účely vybudování muzea. Spolek pro muzeum se smluvně zavázal budovu provozovat a zhodnocovat. Vy, kteří jste se byli na MUZEU podívat víte, že se v ní celé prázdniny pracovalo a pracovní ruch pokračuje i v těchto dnech.

Slavnostně se otevíralo 24. srpna a od 25. srpna je muzeum otevřeno i pro veřejnost. Těší nás váš stálý zájem a i z tohoto důvodu naše sbírky stále rozšiřujeme a hlavně opravujeme.

Ale, jak už jsme naznačili, nechceme mít muzeum plné exponátů a z času na čas je vystavit. Chceme, aby dům, do kterého OÚ investoval peníze a my prozatím především práci a čas, žil. Již na počátku měsíce září jsme udělali „šústání a lúpání turkyně“ a vyrábění panenek ze šustí s tetičkou Helou Vytrhlíkovou. Překvapil nás váš velký zájem a to nejenom z řad dětí. Sluníčko svítilo (letos až příliš, proto kukuřice uzrála dřív, než jsme plánovali), na muzeu bylo příjemně. Podívat se na výsledky tříhodinového „kukuřičného“ maratónu můžete na nástěnce u kina, na www.promuzeum.cz nebo na FB Spolek pro muzeum.

Další akcí, kterou připravujeme, je otevírání vinotéky. V muzeu je totiž nádherný sklep, který potřebuje minimální úpravy na to, abychom mohli prezentovat vína místních vinařů. Správnost našeho záměru potvrdil víkendový

vý zájem turistů, kteří koupí dobrého vína vyhledávají.

V tomto roce bychom chtěli 2.12. na muzeu také zahajovat advent – „svařákem“, medovinou, zpěvem a jarmarkem.

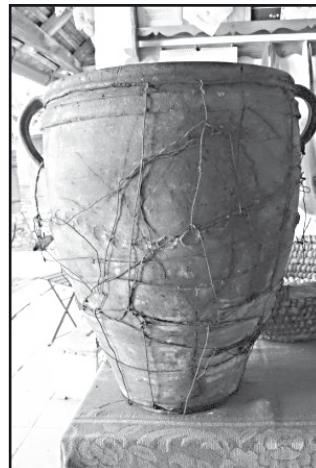
V adventu připravujeme 16.12. ještě jeden koncert, ten však bude buď na KD nebo v kostele. A na závěr roku bychom rádi pokračovali v Charitativních koncertech.

Otevřeno má muzeum v průběhu měsíce září každou sobotu a neděli od 14.00 do 17.00 hod, v týdnu nás navštěvují především školy (dokonce i z Brna!).

V dalších měsících budeme otevírat pouze na akce a po předchozí domluvě.

Vstupné je prozatím dobrovolné – zpětně jej investujeme do nejnnutnějších oprav, a to nejenom depozitu, ale také samotné budovy.

Po stavební stránce budova potřebuje v první řadě vyřešit vlhkost. Nechali jsme zpracovat studii a nyní sháníme potřebné finanční prostředky. Také bychom rádi vyměnili poněkud moderní dlažbu v chodbě za asi ne zcela původní – dům totiž

pochází ze 2. poloviny 19. století – tak alespoň za starší (přelom 19/20 století?)

Ke sbírkám – sbíráme všechno – modré pánské zástěry, košile, vesty i pracovní kalhoty, zbytky krojů, domácího vybavení, nábytek (velmi intenzivně např. sháníme velmi starý příborník do kuchyně), staré prádlo, obuv apod. Chystáme tematické výstavy a hodí se nám téměř úplně všechno. Velkou část věcí si opravíme a upravíme sami, některé vzácné kusy převážíme např. do Etnografického ústavu. Každého kousku, který dostaneme nebo i koupíme, si velmi vážíme a těší nás.

Ti, kteří k nám chodí pravidelně ví, že každý týden je něco nového. K nejnovějším přírůstkům patří např. vůz „hnojňák“, fukar, ruská helma s dírou po kulce, krás-

né staré dveře, apod. Prostě – přijďte se podívat!

A na konec představujeme jeden ze zajímavých exponátů:

Dřevěná krabička o rozměrech 8x20x20 cm se skleněným předním sklem sloužila jako domácí oltářiček. V ní stávala soška oblíbeného svatého (Marie, Svatá trojice,...) My ji vlastněme ovšem prozatím bez sošky.

Dětský folklorní soubor Pantlička

se po vzájemné dohodě osamostatnil od Spolku PRO MUZEUM. S dotazy a připomínkami se, prosím, obraťte na vedoucí – slečnu Nikol Kordulovou. Pravidelné schůzky prozatím bývají v pátek od 17.30 do 19.00 buď na KD nebo na bůdě.

Island podruhé

Ted' už nás čekal tzv. Zlatý okruh. Nejkrásnější místa jihu Islandu a nejvýznamnější atrakce, které jsou soustředěny na relativně malém území. Jako první jsme navštívili biskupské sídlo Skálholt. Dříve to bylo středověké duchovní centrum Islandu, nyní je zde sídlo vysoké školy zabývající se severskou kulturou. Ve zdejší historické tiskárně byl vytištěn první překlad Nového zákona do islandštiny. Jeden ze zde sloužících biskupů byl původem z Čech. Jen

o pár kilometrů dál jsme se dostali na místo, kde byl v roce 930 založen první parlament na světě, do Althingu, který se nachází v jednom ze tří národních parků Islandu, v Thingvelliru. Po osídlení ostrova až do roku 1798 zde probíhala pravidelná zasedání pod širým nebem. Místo bylo pečlivě vybráno – leží na hranici mezi evropskou a americkou litosférickou deskou (ty se od sebe každý rok o jeden cm oddalují), je to taková soutěska asi jeden km dlouhá a díky nestejně výšce těchto desek je tu dodnes výborná akustika (řečníky bylo dobře slyšet). Jen o několik metrů dál je největší islandské jezero Thingvallavatn, které sloužilo jako pitná voda pro koně, na kterých účastníci zasedání dojeli. Zasedání se účastnili náčelníci všech vesnic a měst na Islandu. Samozřejmě, že i v těchto místech je kostelíček. Ten původní byl jedním z nejstarších na ostrově. V roce 1118 se stavba zřítla a nynější kostel je z roku 1859 a jeden ze tří zvonů je ještě původní!

Neodmyslitelnou součástí Zlatého okruhu je nejkrásnější vodopád Islandu – Gulfoss (gul = zlatý), kde voda řeky Hvítá (= bílá) spadá z výše 32 m do 2,5 km dlouhé a 70 m hluboké soutěsky. S tímto vodopádem je spjata zajímavá historie. Vodopád patřil nedaleké firmě Brattholt. Počátkem 20. století měl být vodopád odprodán zahraniční firmě, která jej chtěla využít jako vodní elektrárnu a vodopád tím zničit. To se samozřejmě setkal s odporem místních lidí. Jedna z žen, Sigrídur Tomasdóttirová se vydala pěšky do 62 km vzdáleného Reykjavíku prosit o záchranu vodopádu a pohrozila, že se na protest proti jeho zničení vrhne do jeho vod. Její prosby byly v roce 1928 vyslyšeny a v těchto místech byla později vyhlášena přírodní rezervace. Dnes nad vodopádem stojí skromný pomník této odvážné ženy.

Pohled na vodopád byl úchvatný, jen počasí nám nepřálo, tak jsme se docela rádi vrátili do autobusu a těšili se na další ze zastávek tohoto Zlatého okruhu, kterou byla návštěva Velkého gejzíru - Geysiru, symbolu Islandu. Podle něj dostaly odborný název veškeré podobné prameny na světě. Ten si od prvních známých erupcí ve 14. století vytvořil bazén o prů-

nepravidelně vytryskuje do výšky několika metrů. „Spolehlivější“ je jen několik metrů vzdálený gejzír Strókkur, který tryská do výšky 10 – 20 m každých 5 – 10 minut. Tato oblast zřidel je cca 500 m dlouhá a 100 m široká. Je zde řada horkých pramenů a vývěrů horkých plynů. Při procházce po vyznačených chodnících, je potřeba dávat pozor na uklouznutí a následné opaření horkou vodou, která vytéká z gejzírů, někde má teplotu i 100°C! Takže opatrnost je na místě.

Před Reykjavíkem jsme projížděli oblastí se skleníky, které jsou vyhřívány geotermální energií. Pěstuje se v nich ovoce, zelenina a květiny. Díky těmto skleníkům je Island největším evropským producentem banánů! Po celé cestě Islandem jsme viděli jen velmi málo políček s bramborami (a to ještě velmi malá políčka). Takže se většina potravin na ostrov dováží a díky dovozu nejsou tyto potraviny zrovna nejlevnější.

měru 18 metrů, vodu chrlí do výšky 60 m. Od 30. let erupce následkem zemětřesení ustaly. Při oslavách Dne nezávislosti probouzeli gejzír pomocí mýdla. Nyní je to však již zakázáno. Po zemětřesení v roce 2001 se gejzír probral a

Poslední zastávkou před prohlídkou Reykjavíku bylo koupání v Modré laguně. Termální laguna je napájena vodou z výměníků geotermální elektrárny Svartsengi. Voda je u výtoku až 70°C teplá, obsahuje 18 % rozpuštěných solí. Na dně laguny se tyto soli usazují a společně s bahýnkem ze dna jsou oblíbenou pleťovou maskou návštěvníků. Barva vody byla krásně modrá, ale hustá asi jako mléko. Provoz hlídalo několik plavčíků a za tu hodinu, co jsme si v laguně užívali, odváželi 3 lidi, na které byla voda zřejmě moc teplá.

Laguna je od Reykjavíku vzdálená asi 26 km a celá cesta vedla jen po lávových polích. I z Modré laguny je vidět sopka Esja, kterou prý lidé, kteří si v Reykjavíku staví domeček, chtějí vidět z oken.

Konečně jsme tedy dorazili do hlavního města Reykjavíku, sídla úřadů, sídla univerzity, kulturního a společenského centra ostrova. Město je místem prvního doloženého osídlení země. Prvním osídlením byl Ingólfur Arnarsson, který zde v roce 874 založil farmu. Místo pojmenoval „Kouřová zátoka“ (Reykja = kouř, vík = zátoka), podle kouře vycházejícího z horkých pramenů a vývěrů horkých plynů, které byly už z dálky vidět. Město je vytápěno horkou vodou z geotermálních pramenů. Nad městem jsou kolektory nad nimiž byla postavena vyhlídková restaurace a kulturní středisko Perlan, odkud jsou z vyhlídkové plošiny ve výšce 45 metrů nádherné pohledy na město.

V centru města jsme navštívili radnici, kde je v přízemí umístěna plastická mapa Islandu o velikosti 5 x 3 metry. Tvořil ji tým 11 lidí 7 let. Je vrstvená z tenkých plátů překližky, pečlivě vyřezávaná a nakonec podle reality i nabarvená. V blízkosti je sídlo islandského Parlamentu, ten je nyní jednokomorový a má 63 poslanců. Budova parlamentu je šedé barvy – postavená v roce 1881 ze šedého bazaltu. Jinak je velká část budov v Reykjavíku černé barvy – z čediče, takže celkový dojem je takový smutný, pesimistický. Příjemným kontrastem je bílá budova impozantního kostela Hallgrímskirkja, který je dominantou Reykjavíku a má podobu čedičových varhan. Je to nejvyšší budova ve městě. Varha-

ny umístěné v kostele pocházejí z Německa a jejich jednotlivé píšťaly jsou darem bohatých Islandců. Kostel je vyhledávaným místem pro nahrávání hudebních skladeb pro svou úžasnou akustiku. Interiér je pro tyto účely skvěle uzpůsoben – opěradla se dají „překlápět“, podle toho zda bude bohoslužba anebo koncert. Při koncertu sedí lidé čelem ke dveřím, kde je místo pro orchestr. Chrám má 75m věž, ze které je úžasná vyhlídka a Reykjavík jsme měli jako na dlani.

Za zmínku stojí, že jsme neviděli žádné výškové budovy (kromě pobřeží, kde by se jich pár našlo). Další důležitou budovou je vila Höfði, což je bílý dřevěný dům, přivezený z Norska a v roce 1986 zde proběhlo setkání Gorbačov – Reagan.

Cestou jsme míjeli sídlo prezidenta a vlády. To byla snad jediná budova na Islandu, která měla okapy, jinak jsme je na domech neviděli.

Všechny domy (nejen v Reykjavíku, ale na celém ostrově) měly jednoduchá okna, i když počasí není vždy příliš vlídné. Domům také většinou chyběly komíny, elektrické dráty Vytápí geotermální energií...a to nejen domy, ale v na některých místech na Islandu i chodníky, někde dokonce i silnice. Silnice tu mají docela úzké a vyvýšené, podél silnic bylo docela dost křížků...většinou mladých lidí. Na Islandu vládne prohibice (výjimku tvoří pivo). Důvodem jsou deprese ze střídání polárního dne a noci. Ve dnech, kdy jsme navštívili Island my, byl polární den, prostě pořád bylo světlo. Zažili jsme takovou úsměvnou příhodu. Zatímco jsme čekali v restauraci na večeři (kolem 20 hodiny), naproti si majitel domečku chystal žebřík a začínal s natíráním oken. Divili jsme se proč tak pozdě, ale on mohl pracovat klidně celou noc!!! A naopak, na Štědrý den mají na Islandu světlo pouze ½ hodiny za den....

Po celé cestě Islandem jsme viděli jednotlivé farmy – stavení pro rodinu a v těsné blízkosti hospodářská stavení pro stroje na obdělávání půdy a také stáje pro koně a ovčiny pro ovce. Ty se celé léto pasou volně v přírodě, na podzim je naženou do zvláštních dřevěných „třídíren“, roztřídí a ubytují. Každý farmář je má označené – barevný flek na boku těla. Jednotlivé farmy jsou od sebe vzdáleny „na dohled“ (2 -5 km) – třeba kdyby hořelo, aby to soused viděl a mohl pomoci. Celé léto (což je jen červenec a srpen – na

Islandu se střídá jen léto a zima) farmáři sečou a snaží se sušit trávu. Je to docela obtížné, protože na Islandu skoro každý den prší. Proto tu roste množství hub, krásných jedlých, ale Islandané je nesbírají! Za to jsme potkávali na návších asi 2 m vysoké a 2 m široké dřevěné stojany plné sušících se ryb.

Při našem výletu jsme zažili jeden z mála týdnů v roce, kdy přšelo jen 1 den. Dokonce bylo i teplo, kolem 20 °C, což zde taky není až tak obvyklé. V nejteplejších dnech vystoupí teploty málokdy nad 15 °C, na severu je v tomtéž období jen kolem 5-10 °C. Cestu jsme podnikli koncem července a to „už“ na Islandu kvetly petrklíče. Zimy jsou na Islandu mírné, sychravé. Nejchladnější měsíc je leden s průměrnou teplotou -0,5 °C. Viděli jsme na několika místech i sjezdovky, ale lyžování není na Islandu moc populární. Nejpopulárnější sporty jsou šachy a házená.

Samozřejmě mě zajímalo, jak je

to na Islandu se školami. Vzdělání na ostrově je financováno

z převážné části státní pokladnou, také problémy dopravy dětí ze vzdálenějších osad do škol jsou vyřešeny v každé ze správních oblastí (děti jsou sváženy autobusy, mnohdy cesta do školy trvá i hodinu a více), stát má velký zájem na vzdělanosti svých obyvatel. Školní rok je výrazně kratší než u nás, trvá jen 24 týdnů v roce, tj. asi 165 dnů. Je to proto, že v letním období, kdy Slunce téměř vůbec nezapadá a je celý den vidět, Islandané intenzivně pracují včetně dětí, studentů i učitelů na zemědělských farmách nebo v rybářském průmyslu. V roce 1994 bylo na Islandu 205 základních škol pro žáky od 6 do 15 let, 36 středních škol a 12 fakult škol vysokých. Mnoho studentů studuje vysoké školy v zahraničí (USA, Velká Británie, Francie a severské země), kde po vystudování většinou zůstávají. Takže se Island pomaličku vylidňuje. Co bychom mohli Islandu směle závidět, že jeho

obyvatelé neví, co je to kriminalita. A to jsme žádného policistu, který by hlídal veřejný pořádek, nikde neviděli. Když jsme čekali na odlet, vydala jsem se sama v Reykjavíku o půlnoci podél pobřeží, míjela jsem několik lidí a ani jsem si neuvědomila, že to není zrovna bezpečné. To u nás by asi v hlavním městě a ani v jiných městech asi nešlo...

Gramotnost, průměrná délka života, sociální jistoty – v těchto parametrech patří Island na špičku statistických tabulek. Island vede světové, či alespoň evropské tabulky i v několika nechvalných oblastech - rozvodovost, potraty, četnost výskytu prsního nádoru ...

Island má tolik tváří, kolik se zde za den vystřídá druhů počasí. Nespočet. Na celém ostrově panuje klid, pohoda. Islandané jsou velmi skromní lidé. Možná i proto je Island na prvním místě Organizace Spojených Národů, pokud jde o spokojenost obyvatel...

Michaela Procházková

Z HISTORIE

Vzpomínka na hody v roce 1952

Nedávno mne navštívil Vlasta Jeřábek, rodák z Krumvíře žijící také v Brně. Je o rok mladší, vyučený stejnému řemeslu a přející všemu ušlechtilému dění v Krumvíři jako já. Naše rozmluva zakrátko sklouzla na vzpomínání našeho mládí, zejména na prožívání hodů, na kterých jsme také stárkovali.

Listovali jsme v publikaci 100 let Bartolomějských hodů v Krumvíři, která je obsahově a graficky nádherná. Avšak chybí v ní, z našeho pohledu, zmínka o složité situaci při přípravě a konání hodů v roce 1952. A tak mi laskavě dovolte, milí čtenáři, abych tuto chybějící část doplnil vlastními vzpomínkami.

V roce 1952 nové Jednotné zemědělské družstvo ještě nemělo na obilí potřebné skladovací prostory. Nevím, kdo byl tak „moudrý“, že rozhodl, aby k tomuto účelu byly využity sály sokolovny a orlovný. Vlhkost volně nasypaného obilí způsobila poškození dřevěných podlah. Současně toto špatné rozhodnutí ohrozilo konání tradičních Bartolomějských hodů, což se nejvíce dotklo mladé krumvířské generace. Kdekdo litoval, v ústraní nadával. Veřejná kritika tehdy byla nežádoucí.

Já jsem v červenci toho roku vykonával v propagačním oddělení Šroubárny Ždánice povinnou prázdninovou brigádu. Měl jsem možnost a hlavně snahu udělat něco pro konání hodů. Napsal jsem oběžník všem svobodným chlapcům poškozeného věku (i starým mládencům) a pozval je na schůzi k vyřešení vzniklé nepříjemné situace. Čtyři školáci za příspěvek na zmrzlinu všechny obešli. Pan

Mareš nám v hospodě propůjčil místnost (zvýšila se mu tržba na konzumaci sodovky). Na schůzi se dostavilo asi dvacet chlapců a kupodivu i několik děvčat. Po mém zdůvodnění akce následovala debata odhodlaných i opatrných názorů a hlavně rozhodnutí pro konání hodů pod otevřeným nebem. Současně byli zvoleni stárci: František Ledahudec, Jindřich Kulíšek, Vlastimil Jeřábek a Josef Prokop. Ti si později vyvolili děvčata – stárky: Ludmilu Konečnou, Vlastu Kopřivovou, Zdenku Peroutkovou a Anežku Rudnickou.

Nastal nadšený, avšak rizikový maraton příprav. Bylo nás pět – stárci a já. Karel Poláček by o nás mohl napsat další knihu, tentokrát asi detektivku. Objednali jsme kapele Dambořanku, máju, já jsem napsal plakáty i pro okolní vesnice. Když nám v mysli zablýsklo a začali jsme řešit, co uděláme v případě deštivého počasí, napadla nás neuvěřitelně naivní opatření. Půjčili jsme si několik kulatinových tyčí a ve statku Rovinky velké vozové a stohové plachty. Ale montáž zastřešení tanečního parketu zůstala nedořešena.

Hody začaly. Mája se tehdy pořizovala výměnou za větší množství vína. Do lesa Skřipova jsme s početnou chasou přijeli již ráno, ale na smluveném místě hajný nečekal. Porazili jsme tedy dva smrky, asi pětadvaceti metrový a menší a ujeli do Krumvíře. Z ušetřeného vína jsme něco upili, ostatní zbylo na „provozní“ potřebu. Stavění máje proběhlo tradičním způsobem. Počasí nám přálo. V neděli dopoledne (tehdy první slavnostní den) zahřmělo a spustil se liják. Bylo nám moc úzko. Naštěstí bouřka trvala jen krát-

ce. A pak po celé hody bylo nádherně slunečno. Plachty, nedomyšlený experiment, zůstaly složené za vraty našeho domu (naproti sokolovny).

Z finančního hlediska byly hody zajištěny takto: Národní výbor (obec) orazítkoval vstupenky a za každou prodanou vstupenku jsme museli odvést dvaadvacet procentní daň. Současně jsme byli upozorněni na krutý postih při uplatnění neorazítkovaných vstupenek. Jen stárky si mohly ponechat čistý zisk z vybraných peněz při sólech. Do funkcí pokladních jsme nemuseli nikoho prosit, ochota dospělých mužů nás mile překvapila.

Vše dopadlo výtečně: dovezení a stavění máje, výborná Dambořanka, z chasy účast několika krojovaných párů, průběh zavádky, pěkné počasí, dobrá návštěvnost a také slušný finanční zisk. Vyslechli jsme slova uznání i chvály. Zvláště večerní a noční zábavy na čerstvém vzduchu v nepřesvětleném prostředí byly všem příjemné, pro někoho i romantické.

Týden po hodech za mnou přišli stárky a přinesli mi podíl ze zisku. Překvapením, úlevou a dojetím mi zaslzely oči. Po vyúčtování nákladů, odvedení daně MNV, odměn děvčatům – stárkám (zaslouženě dostala nejvíce), rozdělili ne malý zbytek na pět stejných dílů zdůvodněním „Bylo nás přece pět!“

Tak jsme si s Vlastou Jeřábekem při vzpomínání po šedesáti letech položili otázku: „Jak by to dopadlo, kdyby

to dopadlo špatně?“ Nutno dodat, že tehdy otázka peněz byla zcela mimo naše myšlení.

Porovnávali jsme také tehdejší společenské poměry a podmínky se současnými. Tenkrát doba nebyla z hlediska radování se příznivá pro každého. Mladí lidé se však chtěli bavit a střední generace cítila potřebu náhrady zábavy za absenci ve válečném období. V dnešní době je situace zcela odlišná, jsou lepší a bezcenzurní podmínky k rozvíjení různých aktivit a přesto... Když slyšíme o neochotě, pohodlí či lhostejnosti k našim krásným tradicím, je nám to, opravdovým Grumvířákům, velmi líto.

Staňa Ševčík

Vzpomínka na statek Krumvíř – Žně

Nejvíce očekávanou událostí na statku, na kterou se těšili nejen dospělí, ale i my děti, byly žně. Očekávání sklizně úrody bylo v některých rodinách zaměstnanců o to významnější, o co menší byly zásoby krmiv pro veškerou „havěť“ na dvorku, v klecích nebo ve chlívku.

Pro nás děti byly žně nejmilejším obdobím roku, protože probíhaly v jeho nejteplejších dnech, kdy jsme se mohli koupat, věnovat se nejrůznějším hrám i lumpárnám, pro které bylo na statku příležitostí až až. A v neposlední řadě jsme mohli pomáhat rodičům s pracemi na zahrádkách nebo políčkách.

Technologie sklizně obilovin na začátku 40. let minulého století byla podstatně odlišná od současnosti. Kosení obilí už sice neprováděli sekači s kosama, ti se uplatňovali pouze při obsekávání, aby do pole mohli vjet sekačky – hrstovky tažené koňmi. Hrstě obilí musely být ještě ženami ručně svazovány povřísky, nebo provázky na jednom konci opatřenými dřevěnými destičkami, aby mohl být snopek pevně svázán. Asi 1,5 m dlouhé provázky se vyráběly hlavně ze sisálu, ve válečných letech ze stočeného papírového provázku, který však nesměl zmoknout.

Obrovskou úsporou ruční práce při sklizni obilovin byla zavedení vázacích sekaček, takzvaných samovazů. Cesta obilí v samovazu byla poměrně dlouhá, než se dostalo na stůl, kde bylo svázáno do snopků, a proto se sekalo těsně před dozráním klasů, aby zrna nevypadalo. Po posekání ležely na poli tisíce snopků, které bylo potřeba postavit do panáků, aby mohlo obilí dozrát a v případě deště dokonale oschnout.

A tady nastala příležitost i pro nás děti, podle pokynů jsme pomáhali snášet snopky zprava i zleva do dvou řad tak, aby mezi nimi mohl projet žebříňák a mohly být snopky z panáků, které dospělí postavili z obou stran podávka-

mi nakládány a šikovnými rovnači skládány na žebříňáku k odvezení k mlátičce.

Dokonale jsme dokázali využít těch několik dní, kdy byly „panáci“ nebo také zvané šindele na poli ke krásným hrám, třeba na schovávanou, nebo prožít romantické chvíle v panáku, hlavně za deště.

Mlátička poháněná parní lokomotivou byla na krumvířském statku instalována třikrát. U dvou šopen – červené a černé, kde se kromě slámy ukládané do šop stavěl vedle ještě stoh a potřetí u statku v místech, kde dnes stojí rodinné domky byl vybudován velký stoh pro pohotovou potřebu ke krmení, budování krechtu na brambory, krmnou řepu apod.

Přemístění mláticí soupravy tj. lokomobily, mlátičky a lisu (presu) včetně nové instalace této sestavy na novém stanovišti trvalo minimálně dva dny. Každý stroj musel kromě přesné vzdálenosti mezi sebou v absolutně vodorovné poloze, aby řemeny kterými lokomobila poháněla mlátičku a lis nespadly.

A pak už mohly střídavě z pravé i levé strany přijíždět naložené žebříňáky k mlátičce, aby ani na chvíli nešla na prázdno. Ze žebříňáků se snopky podávali k rukám dvou žen, které uvolňovali úvazky snopků, aby je třetí žena mírně rozvrstvené mohla podávat do mláticího bubnu. Vylisovanou, vymláčenou slámu lis dopravoval pod kůlnu, kde jí zaměstnanci rovnali pod střechu a později vedle do úhledné krychle stohu.

Nejčistší část vymláčeného obilí byla svedena do dřevěných povozů, jakýchsi beden na spodní straně s uzavíratelnými otvory, kde po příjezdu k sýpce několik žen si do pytlů nasypalo asi 20 kilogramů obilí a odnášely ho do přízemí, odkud elevátorem putovalo do některého podlaží sýpky. Tady bylo rozvrstveno asi do 15 centimetrové výš-

ky a pravidelně dřevěnými lopatami přehazováno, aby nezatuchlo. Transport obilí se neobešel bez naší dětské přítomnosti.

Kočí povozů nám dovolovali zavrtat se v korbě do zrna a převážet se od mlátičky k sýpce a naopak. Další naší zábavou u mlátičky bylo opékání brambor v popelu pod ohništěm lokomobily. Stačilo cestou k mlátičce sebrat na bramborovém poli pár kousků a hned bylo co opékat; někdy přišly k chuti i dospělým.

Bujarou oslavu ukončení sklizně – dožínky, jsem zažil až v srpnu 1945. ve válečných letech bylo veselí na území Protektorátu Čechy a Morava německými úřady zakázáno.

Jara Lehovec

Ilustrace k článku od Stanislava Ševčíka

CVIČÍME...

Cvičení a sport působí příznivě na naše zdraví. Pohyb je důležitá součást zdravého životního stylu a významně snižuje riziko vzniku civilizačních chorob. Pravidelný pohyb zlepšuje tělesnou výkonnost, svalovou sílu, flexibilitu, vytrvalost a kontroluje tělesnou hmotnost. Pomáhá zlepšit lipidový profil (hladinu cholesterolu a krevní tuky), ale i metabolismus glukózy. Aerobní pohyb účinně pomáhá při hubnutí. Příznivé účinky cvičení přetrvávají i po ukončení pohybové aktivity. To je další důvod, proč je vhodné cvičit pravidelně a trvale.

Pro pravidelný pohyb můžete, mimo jiné sportovní aktivity, využít i již tradiční cvičení v Krumvíři, které probíhá 3x týdně v Kulturním domě.

Cvičení není zaměřeno pouze na aerobik (jak si mnozí z vás myslí), ale cvičební lekce se střídají, proto může přijít skutečně každý. A na co všechno se můžete těšit?

Aerobik je kondiční cvičení při hudbě, zaměřené na rozvoj oběhové soustavy, na zvýšení úrovně vytrvalosti a výkonnosti. Příznivě ovlivňuje funkci a strukturu pohybového ústrojí a pozitivně působí na nervovou soustavu. Doporučená forma cvičební lekce aerobiku zahrnuje zahřátí a protažení (strečing), blok aerobního cvičení, zklidnění, posilovací cviky a závěrečné protažení.

Step aerobik je aerobní cvičení s využitím stupínku – stepu, díky kterému je více posílána spodní polovina těla.

Bodystyling je aerobně posilovací hodina, při které se využívají základní prvky aerobiku pro zahřátí organismu. Posilování může být prováděno pouze vahou vlastního těla nebo s využitím zátěže – činky, posilovací gumičky, overbally. (Vše potřebné máme k dispozici.)

Populární jsou také hodiny, ve kterých nejsou použity žádné prvky z aerobiku, pro zahřátí jsou využívány jednoduché prvky, jako je chůze, běh, různé poskoky atd. Proto jsou vhodné i pro ty, kdo aerobik nemusí.

Složení jednotlivých lekcí se odvíjí podle účastníků – takže konec všem výmluvám, vezměte tenisky, láhev s vodou a přijďte si zacvičit ☺

Petra Hečová

PILATES

v úterý v 19:00 v mateřské škole

Orientální tance

v sobotu v 18:00 v klubu maminek pod KD

CVIČENÍ KRUMVÍŘ

Od 2. 9. 2012 CVIČÍME KAŽDOU NEDĚLI, PONDĚLÍ A ČTVRTEK
VŽDY V 19:00 V KLUBU MAMINEK POD KD.

Těšit se můžete na aerobic, posilování, bodystyling, step aerobic, overball. Vhodné pro začátečníky i pokročilé.

Bližší info na www.facebook.com/groups/157821644329780/ (cvičení Krumvíř)

REPORTÁŽE Z AKCÍ

Westernové ježdění

Sobota 1. září patřila koním a jejich jezdcům. Stál Hubi Kelly Krumvíř pořádala 2. Ročník westernových her a zároveň Finále SWJ Ždánického lesa a Politaví. Kromě rychlostních disciplín mohli diváci shlédnout také ukázky práce s lasem a honáckým bičem, u kte-

rých mohli obdivovat nejen umění kovbojů, ale také odvalu jejich asistentek. I když počasí nepřálo pořadatelům tolik jako v loňském roce, přilákala tato netradiční podívaná opět spoustu místních i přespolních návštěvníků.

(red)

VÍTE, ŽE...

- ❑ v měsíci červnu vyšel v časopisu REFLEX článek o česko-americké zubní hygienistce Alici Laureát? Na jedné z uveřejněných fotografií byla vyfocena v místním kroji a také v článku vzpomínala na prázdniny v Krumvíři. Díky ochotě paní Ingrid Jančové jsme zjistili, že fotografie vznikla u Jančů (pod KD).

- ❑ v muzeu natáčela Česká televize? Krátký šot pak běžel během celého

dne na ČT24 a večer na ČT1 v Regionálním vysílání. Vidět jej můžete ještě v Aktualitách na www.krumvir.cz

- ❑ v Krumvíři vznikl nový internetový obchůdek s dětským secondhandem? Vybírat můžete na adrese: www.obchudekuzuzky.cz. Zboží si můžete zdarma vyzvednout u Zuzky Macháčkové.
- ❑ Vinařství Josef Valihrach získalo na letošním ročníku soutěže Vinař roku Titul Champion za svoje Rulandské šedé, nejlépe hodnocené víno ze všech přihlášených vzorků?

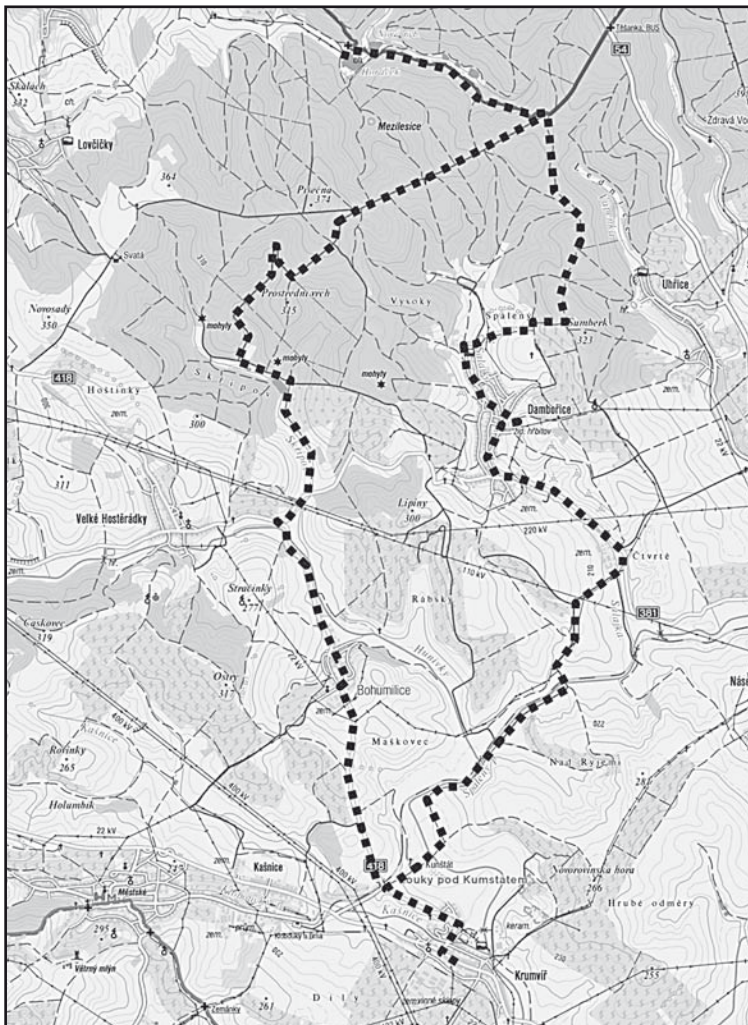
K rybníku Horáček aneb bobří stezkou do Ždánických lesů

náročnost: střední, délka trasy: 33 km

Tato trasa je ideální pro podzimní výlety, užijte si krásně zbarvenou přírodu a nechte se překvapit, co vás čeká „za humnami“.

Z Krumvíře se vydejte po Bohumělské k mostku a zabočte doprava k Čamlíkovému. Sjeďte dolů k potůčku a po asi 100 m zabočte vlevo, držte se polní cesty podél trati a potoka. Cestou se můžete kochat „výtvory“ bobra evropského, možná i nějakého zahlédnete (nezapomeňte nám do Zpravodaje poslat fotku). Po asi 2 km uvidíte po pravé straně nově vybudovaný malý rybník, kousek za ním přejedte trať a po 0,5 km dorazíte k bývalému JZD Dambořice. Podjedte závoru, napojíte se na silnici a pokračujte vlevo do Dambořic. Zde můžete navštívit místní židovský hřbitov schovaný za kostelem. Pokračujte dozadu za fotbalové hřiště směrem k vrtům a po 200 m odbočte doprava k lesu na panelovou cestu. Jedte lesem do kopce, stále se držte této lesní cesty, která se stáčí doprava, až vyjedete na vrcholek. Na křižovatce se dáte vlevo po asfaltce a po 2 km vyjedete na Hvězdě. Nacházíte se na Těšance, hřebenové cestě napříč Ždánickým lesem. Sledujte rozcestníky, sjeďte romantickým údolím k rybníku Horáček.

Od rybníka se po stejné cestě vrátíte na Hvězdu, po Těšance se dáte doprava po asfaltce. Po 2 km narazíte na křižovatku Písečná, odbočte šikmo vlevo. Užijte si jeden z nejkrásnějších sjezdů lesními serpentínami. Úplně dole se po výjezdu z lesa dejte vlevo a zastavte se u rybníka Skřípov (někteří možná zavzpomínají, jak sem jezdili pro máju). Za rybníkem se vydejte doprava po polní cestě až vyjedete na silnici Velké Hostěradky – Dambořice. Dáte se doprava a na další křižovatce vlevo směr Bohumilice a dále na Krumvív.

Židovský hřbitov v Dambořicích

(podbarvit šedě, do rámečku, může být menším písmem)

Židovský hřbitov se nachází za katolickým hřbitovem. Vstup je zdarma, ale je třeba si vyžádat klíč od branky – kontakt je zde na ceduli. Hřbitov byl pravděpodobně založen na přelomu 16. a 17. stol. Nejstarší náhrobek odborně zjištěný začátkem minulého století pochází z roku 1700. Poslední pohřeb se konal ve 40. letech 20. století. Areál obsahuje na 300 až 400 náhrobků. Starší náhrobky vetknuté do země jsou ukončeny obvykle půlkruhově a mají plochou reliéfní výzdobu s hebrejským nápisem. Některé z nich jsou opatřeny symbolikou související se jménem, zaměstnáním či vlastnostmi zemřelého: např. koruna, věnec, strom, lev, závoj, ruce kohenů, levitské nádoby. Materiálem je pískovec, žula a vápenec. Nové, tzv. poemancipační náhrobky mají jednodušší vzhled a německé texty. Materiálem je žula a mramor. Některé náhrobky jsou psány i česky.

Rybník Skřípov

(podbarvit šedě, do rámečku, může být menším písmem)

Rybník je ideální místo pro relax a rybolov. Rozloha je cca 1,5 ha uprostřed s malým ostrůvkem, hloubka rybníku je mezi jedním a půl metrem a necelými dvěma a půl metry. Rybník obývají kapři, který jsou každoročně vysazování, koi kapři, amuři, štiky, candáti, malí sumci, líni, okouni, úhoři a pstruzi duhový. Více informací najdete na www.rybnik-skripov.cz

Bez starostí to nepůjde

Na úvodní článek Krumvířského zpravodaje č.2 musím reagovat. Několikrát se v příspěvku opakují slova „tradiční a tradice“. Co mě ale nejvíce zaujalo, je věta, cituji: „Takže z dané situace vyplývá, že vinou nezájmu naší krumvířské omladiny a v některých případech i jejich rodičů, došlo k tomu, že není možné pořádat tradiční hody.“ Veškerou odpovědnost za stav a přípravu hodů přenáší pisatel na rodiče a omladinu. Svoje pochybení nepřipouští, jenom uvádí, jaké podmínky vytváří OÚ pro zachování tradice hodů.

Dovolím si napsat, co pro zachování hodů a tradice nedělá, nebo co by mohl dělat lépe. Nedomnívám se, že by situaci nějak výrazně prospělo hledání netradičních způsobů oživení zájmu o tradiční hody. Mám na mysli přesunutí prvního hodovního dne z neděle na sobotu, a už vůbec ne přesunutí hodů na Kopec. Spíše naopak. Co si myslím, že by situaci mohlo napomoci, je výchova omladiny. Ta se může díť například při národopisných slavnostech Kraj beze stínu. Bylo to ale současné vedení obce, které tyto slavnosti zredukovalo do podoby, která nyní existuje. Máme pro to jedinečný národopisný stadion, tak proč to nepořádat každý rok? To, že o folklór a tradice zájem roste, dokazují v okolních obcích.

Dalším příkladem, nebojím se napsat tradiční slavnosti, je výroční koncert CM Vonica Krumvíř, který je ze strany obce a samotných představitelů nepochopitelným způsobem přehlížen. Schází se tam řada milovníků CM, významní hudebníci a zpěváci lidových písní. Samozřejmě je účast okolních starostů, představitelů krajského zastupitelstva, senátorů, poslanci až po zástupce ministerstev na všech stupních jejich řízení. Jenom nejužší vedení obce jsem ani na jednom koncertě neviděl.

Musím se také několika málo větami zmínit o budově sokolovny. Ona totiž úzce souvisí s hodama. Řada spoluobčanů si pamatuje nezapomenutelnou atmosféru oněch míst. Její stav je takový, jaký je. A je to opět současné vedení radnice, které dalo občanům slib, že po vypořádání se majetkoprávními vztahy se zasadí o zprovoznění sokolovny. Ta snaha nemohla být nikterak velká, protože zanikla jedna z tradic. Obnovení této tradice je asi v nedohlednu.

Dalším slibem byla obnova a provoz koupaliště. Opět v nedohlednu. Mimochodem jediné vedení obce, které nedokázalo žádným způsobem provozovat koupaliště, je právě toto. Padla-li zmínka o budo-
vě sokolovny, musím se krátce zmínit o katolic-

O tom, jakou úctu chováme k tradici našich předků a západní křesťanské civilizaci, z níž jsme povstali, svědčí tato fotografie

kém domě, dnešní kino. Provozování více než padesátiletého promítání je ohroženo. Zachování této tradice ohrožují dva faktory. Modernizace kina spojená s digitalizací a jeho samotný provozovatel, což je OÚ. Stále je slyšet jenom nářky, co stojí provoz kina. Došlo k omezení promítání ze tří dnů na jeden. To je málo. Nikdo nehledal způsob, jak promítání v kině oživit, popřípadě nějakým způsobem ztraktivnit a nalákat diváka. Jediný, kdo něco pro zachování a provoz kina udělal, byla skupina samotných návštěvníků. Je-li moje úvaha správná, promítání filmů v našem kině končí. Nic jiného současné vedení nedokáže, než provoz ukončit.

Naší povinností je tradice zachovávat a obnovovat. A vedení obce k tomu má pověření. Finanční prostředky, které vložíme do zachování tradic, mohou být velké. Dají se však nahradit. Co se nahradit nedá žádným způsobem, je ztráta tradičních, společenských a kulturních hodnot.

*S tradičním přáním všeho dobrého pro všechny,
Ladislav Němeček*

Máme za sebou historicky první hody bez stárků a to mě přinutilo napsat tento příspěvek. Myslím, že bychom se měli všichni zamyslet nad tím, zda to takto chceme nebo jestli by nebylo lepší s tím začít něco dělat, než tato nádherná tradice vymizí úplně. Všichni dobře pamatujeme hody, kdy byl Krumvíř vzorem většině obcí ze širokého okolí v tom jak mají opravdové hody vypadat. Dnes si musíme přiznat, že se karta obrátila a Krumvíř může všem nebo alespoň většině těchto obcí závidět. Mně osobně je z tohoto poznání hodně smutno. Všichni hledáme poslední roky vinu ať už v zastupitelstvu obce či v tom, že mladí prostě stárkovat nechťejí. Nejde přece o to, že seženeme čtyři holky a kluky, oblečeme je do kroje a máme hody. Jen o tom to není – žádný stárek ani stárka hody neudělají sami. Vždycky platilo, že si všichni vzali hody za své a potom žila celá obec tři dny a noci hodama. V tom byla síla a kouzlo Krumvířských hodů. Takže pokud chceme najít viníka, jsme to my všichni a pokud se do toho nezapojíme, tak vymizí hody z kulturního života naší obce úplně. Závěrem bych chtěl apelovat na všechny, komu zachování této úžasné tradice není lhostejné – **POJĎME S TÍM NĚCO UDELAT.** Za sebe říkám, že jsem ochoten kdykoliv a s čímkoliv pomoci.

Stanislav Šebesta ml.

Vážené dámy v redakci KZ!

Pokud mne osobně znáte, pokládáte mne asi za nevděčníka, který rád plody vaší práce přijímá a sám ničím nepřispěje. Kus pravdy asi máte. Opravdu každé číslo vašeho zpravodaje přijímám s radostí a s pocitem milého doteku rodáků mé obce a vždycky se vracím o mnoho let zpět, navzdory zprávám ze současnosti, které zveřejňujete. Pochopitelně, že mě zajímají. Čtu je se zájmem všechny a představuji si události, které popisují. Pookřeji, když se objeví článek nebo zmínka o někom nebo od někoho, koho osobně znám. Tentokrát třeba Staňa Ševčík nebo obdivuhodně čilá Lidka Charvátová. Pochopitelně, znám i p. starostu a čtu i jeho úřední zprávy a taky si občas píšou nebo se i vzájemně navštívíme s p. Colledani.

Moje schopnosti něco sdělit nebo připomenout utrpěly

úmrtím spolužáka a doživotního přítele a kamaráda – Ládi Kulíška. On mě totiž častokrát pobízěl, abych taky něco napsal. Sám se psaním zabýval rád a byl pyšný, když mu jeho články zveřejnili nejen ve vašem zpravodaji, ale třeba v Kloboukách a často i v reprezentativním zpravodaji žarošického muzea, kde se jich objevilo celkem 16.

Spolu bychom mohli reagovat na výzvu sdělit vzpomínky o rodině Zábranských, jejichž potomci dodnes žijí v Kanadě a v r.1948 se objevili nakrátko v Krumvíři. Bydleli u Mokřých vedle fary a jen letmo jsem několikrát zahlédl p. Zábranského. Byl často pryč, sháněl doklady k odesetování, měl s tím půl roku po „únoru“ už potíže. Nás dva - Láďu a mne - zaujaly především jeho dvě téměř dospělé dcery, v našich očích fešandy - „Američanky“, jen o něco mladší než my. Měly ještě sestru asi o 10 let mladší, ta zaměstnávala dřív babičku.

Byli jsem oba tehdy čerstvě po maturitě, mysleli jsme si, že nám patří svět - a proč tedy ne i Američanky. Začali jsme se s nimi scházet a navštěvovat je u Mokřých. Mně se líbila víc kučeravá, černovlasá a obrylená Věra, Láďovi zas blondýnka Božena. Prožili jsme tak krásné a zamilované prázdniny, které ukončil jejich urychlený odjezd zpět do Kanady. Dopisovali jsme si ještě nějakou dobu, dokud to politické poměry umožňovaly a dostali jsme i několik fotografií z jejich života tam. Definitivní tečku způsobilo oznámení, že

se Věra vdává a vzala si - představte si - jistého Čechoameřičana Svobodu, jehož kořeny vedou do Hodonína.

Tím by moje vzpomínka mohla končit, ale . . . V létě r. 2004, to už jsme v Mutěnicích bydleli 10 let, zazvonil telefon a volající se představila jako Věra. Když jsem se nemohl hned zorientovat, dodala „Zábranská-Svobodová“. No, nečekané překvapení. Sešli jsme se pochopitelně u nás - po 56 letech - a povídali si o uplynulém životě. Ona přiznala, že sem téměř každoročně jezdí od r. 1990, nejprve i s manželem, a když před 7 lety ovdověla, začala jezdit jen ona. V Kanadě teď žije sama, hospodaří na samotě v sousedství lesa, kousek od Ontaria, kde žijí i její obě sestry. Ona má dva syny, kteří mají své rodiny a žijí někde dál, asi 100 - 140 mil. Na rodinné latyfundie prý už sama nestačí, i když ovládá traktor a přívěsné stroje, a tu se mě mezi jiným zeptala, jestli bych se domluvil anglicky. Rozhovor byl nějak ukončen, když se vrátila manželka ze zaměstnání a já jsem jí představil. O něco později jsme společně odjeli do Hodonína k domu příbuzných jejího bývalého manžela. Rozloučili jsme se polibkem a ona posmutnělá prohlásila, že pro svůj věk i zdravotní potíže už asi nepřijede. A opravdu, už se nepřihlásila. Zůstala mi jen fotka ze společného setkání a několik fotek i z léta 1948 i ty, které poslala z Kanady. Dala mi i svoje telefonní číslo, na které jsem se kolem Vánoc dovolal a popřál ji.

Karel Svoboda, t.č. Mutěnice 890

Sestry Zábranské- „AMERIČANKY“ v r.1948 v Krumvíři

Setkání po 57 letech

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

JUBILANTI

ZA OBDOBÍ 1.10. - 31.12.

DRÁPAL FRANTIŠEK	91 LET
PROKOPOVÁ ANTONIE	91 LET
KONÍČKOVÁ BOŽENA	88 LET
VEJVANČICKÁ JOSEFA	85 LET

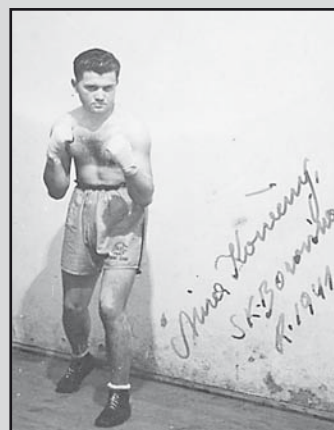
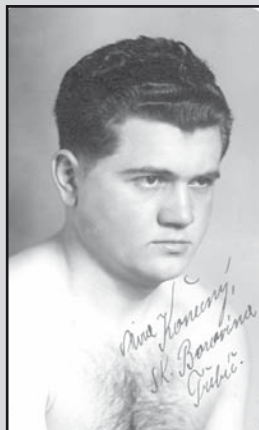
si starší, možná i střední generace, pamatují ve společnosti oveček Cílky a Kuby a několika psů. Málokdo ale ví, že se v mládí věnoval boxu. Trénovat jezdil na kole z Krumvíře do Mistřína. Tam boxoval na úrovni dorostu s dobrými výsledky. Později, když pracoval na Třebíčsku, boxoval za SK Borovina Třebíč. Zde byl vybrán jako nejlepší boxer z Moravy a zúčastnil se zápasu Čechy – Morava v Praze v Lucerně. Celkem odboxoval 100 zápasů, z toho 60 bylo vítězných.

14. září by mu bylo 92 let.

Ludmila Charvátová

Občas se ze stránek Krumvířského zpravodaje dovídáme o lidech, kteří jsou něčím mimořádní, nebo se nějakým způsobem zapsali do vědomí lidí.

Chtěla bych zavzpomínat na svého bratra Miroslava Konečného, kterého

Fotografie ve vydání:

Kristýna Hanzalová, Ondřej Němeček, Staňa Prokop, Kristýna Vlasáková

Redakce si vyhrazuje právo podle potřeby příspěvky krátit a upravovat. Neprošlo jazykovou úpravou. Příspěvky do Krumvířského zpravodaje zasílejte na e-mail krumvirskezypravodaj@seznam.cz nebo vhodte do schránky na OÚ Krumvíř.

Uzávěrka příštího čísla 5. 12. 2012.

Vydavatel: Obec Krumvíř, redakce: Obecní úřad Krumvíř, šéfredaktor: Božena Svobodová,

členové RR: Veronika Procházková, Kristýna Vlasáková

Místo vydání: Obecní úřad Krumvíř, četnost: Občasník – Reg. znak: MK ČR E 11712, Číslo 2/2012 - vyšlo 4. 7. 2012 .

Grafická úprava a tisk: Vydavatelství Petr Brázda, Břeclav (tel.: 518 367 450, 608 709 602, e-mail: 518367450@iol.cz)